

DOU PE'

LIŠČÍ TUATAMNÍK

"Každě j, na jmě psavec, když nemá svůj vlastní časopis, tak je absolutně v přičíh." Tahle myšlenka nejní z mé hlavy, anobř se vylíhla v mozku kamarádky Kolčavy. Samozřejmě spisovně a slušně formulovaná, jak u ní jinak být nemůže - každý zná, každý ví.

Jelikož mám v této branži absenc už několik let, dal jsem se do zkoumání a ejhle, ono opravdu. Tak mě napadla bláznivá myšlenka taky něco vydat, jen tak, aby se neřeklo, že plzeňáci jsou mejdla. Protože my, co jsme ze Západu máme taky nějakou tu hráost. Nakonec - o nic nejde. Těch pár čísel na stroji je kapka v moři a když si to nedopatřením někdo přečte dřív než to použije na podpal, tak mě bude nenávidět maximálně o takovejch pět - šest lidí víc. To myslím nejní příčina, abych si dal nohu za krk. Konec konců jde jenom o fór.

Na závěr malé upozornění: kdybyste chtěli tento plátek použít k jistejm neestetickéjm účelům, tak bacha, kopírčky pouští!

XX

S t a l e s e z a b í l é h o d n e

Bylo to v sobotu dopoledne, kdy a kde, na tom už nezáleží. Nalevo les, napravo řeka, kousek od nás lágrovala parta kluků tak o dva roky mladších. Najednou se zablejsklo a do takového jednoho krásného smrku se zabolil nůž. Majitel k němu došel, vytáhl ho, odkrokoval vzdálenost a hodil znova. "Hele," povídám Vlkovi. "Umí, co?" "Hm", on na to. Nikdá toho moc nenakecal. Pak se zvednul, zívnuł a vykročil líně k té partě. "Hele kámo, půjč mi taky hodit!" Znalecky vzal

nůž za čepel, rozmáchl se a hodil. Jenže nůž neletěl tam, kam všichni čekali. Vystříkla voda uprostřed řeky a hladina se znovu zavřela. "Tak, ty troubo. Seš už dost starej na to, a bys věděl, že se do stromů nehází. Ale protože vím, žeš to udělal jen z nedostatku jiné zábavy, dovolil jsem si nějakou ti zaopatřit. Potápění ti jistě přinese kýženou změnu v šedi dnešního dne. Ahoj, přeju ti dobrý lov." Otočil se k vyjevené partě zády a vrátil se stejně loudavě na místo na slunci, aby dokončil poobědovou siestu.

-L-

=====

.....

=====

GREENBACK DOLLAR

z repertoáru
Kingston Tr

Snad je to co svět světem stojí
a jiný už to nemůže být
všichni říkají mi - klidně zahod' čest,
zato prachy koukej mít.

Proč nemám bože ani jedinej dolar,
proč musím jen v koutě stát,
kde prachy má, brandy si dá
a na kytaru nechá si hrát.

Dolárků zelenej balík
já často vidím ve snách,
mít tak s kým, hned banku vybral bych
a s prachama pak někam plách.

Mít prachy, najdu si ženskou
a koupím barák jak chrám,
k tomu novej rols či cadillac,
co by mohlo chybět nám.

-L-

M i n u t a V ě ě n o s t i

".....a teď bych vás, kamarádi, prosil o minutu ticha za ty, co už nikdy nevyjedou." Na hranici smolnatých polen dopadl věnec z jehličí, zpraskalo to, vyrazil sloup kouře, na okamžik zakalil jasný kužel plamenů a pak odletěl někam hrozně daleko, aby sdělil těm, co odešli, že stále ještě hoří ohně.

Dívám se po očku do tváře okolostojícím. Tváře uzavřené do sebe, stetsony a čepice v rukou, tamhleten zamačknotou cigaretu, zdušenou v prstech při prvních tónech Vlajky. Nač mýslíte, kamarádi? Vzpomínáte na někoho určitého, nebo jen tak všeobecně? Tamhleten vypadá, že myslí na to, aby si mohl sednout. A co ty, příteli, vypadáš sotva na čtrnáct - co tobě táhne hlavou? Asi ještě nechápeš, sotva víš, co je to umítrat. Jen se dívej do plamenů. Vidíš, jak se fialové špičky plamenů na okamžik mění v obličej? Tamhle je Redy z Heleho. Jeho básně jsou dodnes tím nejlepším, co jsem v trampské poezii četl. Nu a stačila vteřina, už je přednáší perďům tam někde nahore. Taková všední věc - havarie na motorce. Tamhle toho šedovlasýho trappera bys mohl znát alespon podle jména. Dodneška si živě vybavuju ten okamžik, kdy k nám přišel v Mokrejch Vratech na nádraží a povídá - Ahoj kamarádi, mě říkají Irčan. Vytáhl mě z průšvihů, i když kvůli tomu musel jít až na ministerstvo vnitra. A tamhle ta tvář - kde jsem ji jenom viděl? Aha, u Jožky ve srubu na fotce. Zemřels, když jsem teprve dělal první krůčky v toulavejch botách. Škoda tě, pistolníku, partyzáne, spisovatelí. Proč jsou lidé, kterým vadíš i po smrti, Eobe Hurikáne?

Plameny rozleptávají tmu, ukrytou pod korunami stromů. Žár rozšhvil první polena doběle. Duchové mrtvých, oslepení jaseň, odlétají se snopem jisker, snad podívat se k jinému ohni, aby na okamžik spatřili ty, jejichž místa v nebeském campu jsou dosud neobsszená. Hlas trhá ticho vedví: "Děkuji Vám, kamarádi....."

PODÁVÁNÍ
 :::::::::::::::

Těm co
 tykadla mají
 křovinových broučků

Těm co
 vidí trable pavouka
 v přetrhané síti

podávám lesní vođu
 v dlaních
 a teplou houni trávy

Však
 pro ty
 již teprve pádem
 poznají chuť jehličí

naděje nepatrná

/kamarádka Míša/

JARO JE TADY

Jednoho reku X byl potlach. Bylo jaro, první sezónáci oprášili usárny a vyklepali moly ze spacáků. Sluníčko slibevalo, že bude hřát a nádraží se zazelenalo mudnury a zdravou lesní zelení v neopálených tvářích zhýčkaných westmanů. Několik chatařů s mentblanky v koutku diskutovalo na téma, že pro samý trampy není čas plivnout.

Písecká "Rybárna" nás přivítala prvníma podbělami v trávě, co vandráka uhoděj do oka už na dálku stejně jako pětikoruna v prachu cesty, nalezená v momentu, kdy není ani na jedno pivo. Bylo nás celkem devět a bylo nám O.K.

Tlachoviště bylo řácky plný, přestože byl teprve pátek. Kdekdě vytáhl paty z baráku, aby si vyhřál na slunci svoje revmatický kleuby. Pesedávalo se, kecalo o všem možném i nemožném, občas nějaký ten cano do canáku, tu a tam se někdo nechal donutit něco zahrát.

Najdnou koukám, že se k nám někdo krade. A hele, von to soumrak. Sluníčko se pomalu došouralo k píchačkám a pak se za ním zavřely lítačky vobzeru ješátýho sarkama. Mělo padla. V příšeří lesa zapraskaly ohně a z pánví se linula vůně bizoních kýt, luncheon meat a džuveče. Pak to najednou přišlo. Vitr se párkrát převrátil ve svém spacáku, rozepnul zip a vyletěl, náležitě odpočatej. Zahvízdal vyzývavě, jako pneumatiky na embéčku, co bere trampa - stopaře a letěl se podívat, co se to tam hemží na březích Otavy. Podívaná patrně vzbudila jeho pozornost, neboť zahvízdal znovu a to už se k němu sbíhala mračna jako kuřata k babičce na Sterém bělidle. Na vobloze začala strkanice, každěj mračoun chtěl bejt v první řadě, aby mu nic neušle, a v tom fraolu někde jednoho prekopl.

V tu chvíli právě kdesí) u ohně zvedl hlavu a ně-

